

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

Il. Iac. Sadoletvs Card. Georgio Duci Saxiniæ, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

ullum, ut minus adhuc id agere, moremque in eo mihi ipfi gere-
 te potuerim. Nunc autem non modo retractus in hanc Urbem,
 quam sponte prius reliqueram, verum etiam in eo honore hoc
 munereque affixus cum manendum mihi posthac in hac senatoria
 qua vigilata esse intelligam, tempestiuum duxi, scribere ad te:
 meque ipsum totum tradere tibi, atque dedere. Itaque omni studio a-
 nima meae te rogo, si amor, si officium, si obseruantia erga te mea,
 si par atque idem in vtroque nostrum sensus, & religionis tuenda
 sancta conspiratio, si denique amicissimi & beneuolentissimi ho-
 minis voluntas, in tua illa nobilissima mente, omnibus ornata, &
 virtutis & humanitatis laudibus, locum reperire sibi aliquem ad
 amicum tuum mihi conciliandum potest: Primum, ut me in ami-
 citiam tuam recipias. Deinde, quoniam nihil mihi magis est pro-
 positum, quam fidem meam & operam Deo omnipotenti dica-
 re, consilium etiam tuis, & monitionibus iuues: mihique significes,
 quid tibi per me agi suscipiue posse, ad subueniendum his affli-
 ctis rebus, & perturbatis temporibus videatur. Polliceor enim ti-
 bi, si ad me interdum scribere, & tui consilii prudentiam mecum
 communicare volueris, me effecturum, ut appareat nullius vn-
 quam hominis auctoritatem apud quenquam plus valuisse, quam
 apud me tuam. Quod hoc fidentius tibi promitto, quod cum ha-
 bebimus summum Pontificem nil aliud cogitantem dies & no-
 ctes, quam quo pacto ista, quae dissidiis & alienationibus animo-
 rum distracta sunt, in vnum rursus quasi corpus coalescant: eun-
 demque consilio & sapientia singulari: hoc tanto munere Dei im-
 mortalis, ad commune bonum, Christiani nominis, omnibus vti
 nobis licebit. Extremum illud est: quod fidelis beneuolentiae est
 proprium, ut omnia mea tibi officia ac studia, omnemque quantu-
 la ea cumque est in me, auctoritatem deferam atque polliceor. Pro-
 inde scito, nullo me abs te maiore affici beneficio posse, quam si
 occasionem mihi dederis in tuis & tuorum commodis atque ho-
 noribus operam, curam, laboremque omnem meum in hac urbe
 & curae ponendi atque impendendi, si quid scilicet acciderit, in
 quo amici tibi hominis diligentia requiratur. Etsi enim qui ma-
 ioribus opibus, amplioreque gratia tibi affuturi sint, multos habi-
 turus es: tamen qui pari amore ac studio id agat, habebis profes-
 sus neminem, sicut tamen eadem probitas tua praestans & admi-
 rabilis, meumque perpetua de tuis maximis virtutibus iudicium,
 rogarum & postulat. Vale. Romae, 14. Cal. Iulij, M.D. XXXVII.

II.

IAC. SADOLETVS CARD. GEORGIO
 Duci Saxoniae, S.P.D.

Quod

QUOD non tam cito tuis literis rescripserim, praesertim
 accuratè, tamq. prudenter scriptis, ignosce (quæso) mihi
 ea mea fuit culpa, sed cum emergere cepissem ex graui morbo
 quo quatuor penè mensib. oppressus, periculū vitæ non ferre
 nisi, allate eę mihi sunt, meq. summa & incredibili quadam
 prete affecerunt. In eis enim non solum recognoui tuam
 virtutem, & sapientiam, quam semper antea sum admiratus
 singularem etiam & nouam quandam humanitatem cogno-
 uisti. Sic enim benignè atq. amanter me in amicitiam tuam recepisti
 mihi qui hoc summè semper concupiui, vt tibi aliquo
 vinculo coniunctus essem, nihil accidere potuerit optatum. Nunc
 enim ego, Georgi præstantissime, diuitiarum aut pecuniarum
 tor sum, nec honores & potentiam magno studio requiro: sed
 mo viros animo & virtute excellentes, inque eorum amicitiam
 mutua erga me beneuolentia incredibiliter acquiesco. Itaque
 nunc erga me voluntatè perspecta, crede mihi tanto in te
 sum accensus, vt nemini vnquam concessurus sum, qui aut
 tuius te diligit, aut maiore cultu atque honore tuas præclarissimas
 virtutes prosequatur. Quod si locis disiuñti, congressi vnquam
 colloqui coram inter nos non possumus, literis tamen & cruce
 scriptiōibus idem propemodum assequemur. Sed de rebus, quæ
 in tua epistola graues, & magnæ, & grauitate sunt, tunc tibi
 debeo, cum summū Pontificem fuero allocutus, atq. ipse quæ
 factus ero firmior. Nunc cum nec mente adhuc, nec corporis
 tuis consistam, accipe (quæso) breuē hanc epistolam, tuis
 & amoris erga te mei. Cū primū facultas dabitur, vberius
 scribam: nec te patiar officium in eo meū desiderare. Tu vt
 tudini operam des, nosq. diligere pergas, magnopere a te
 Vale. Romæ IV. Cal. Ian. M.D. XXXVII.

III.

IAC. SADOLETVS CARDIN. GEORGIO
 Duci Saxonia S.P.D.

SUPERIORIBVS diebus, cum accepissem tuas, non solum de
 stitisse, verum etiam prudentissimè scriptas literas: imple
 graui morbo nondū recreatus, etiam tum nonnulli labora-
 vt domo pedem nequirem efferre: non potui ita cito illis re-
 piebam responderi: quamquam me & officii stimulare, & am-
 mihique eam cutam iniiceret, vt sapientissimi Ducis, & optime
 partam mihi beneuolentiam, qua munus nullum maius a quo
 quam expectare potui, studiosè ac diligenter mihi tenendam
 tatem. Sed, vt dictū apud veteres est, necessitati ne Deos quibus
 ipsos repugnare, sic me corporis imbecillitas differre totum